

88.

**Rozporządzenie wykonawcze Ministra Spraw Wojskowych
i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej**

z dn. 1 lutego 1921 r.

**do rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 22 września 1920 r.
o dostarczeniu mieszkań na potrzeby wojska w b. dzielnicy pruskiej (Dziennik Ustaw № 92, str. 1659).**

Na podstawie art. 7 rozporządzenia R. O. P. z dn. 22 września 1920 r. o dostarczeniu mieszkań na potrzeby wojska w b. zaborze pruskim (Dz. Ust. № 92 poz. 609) zarządza się co następuje:

Art. 1. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie przepisów wykonawczych do ustawy z dnia 8 kwietnia 1919 r. o dostarczeniu mieszkań na potrzeby wojska, ogłoszone w Nr. 136 Monitora Polskiego z dn. 21 czerwca 1919 r. i z dn. 11 listopada 1919 r., ogłoszone w Dzienniku Ustaw № 91 z r. 1919 poz. 493 wprowadza się i w b. dzielnicy pruskiej ze zmianami przewidzianymi w artykułach następujących:

Art. 2. W rozporządzeniu ogłoszonym w № 136 Monitora Polskiego z dn. 21.VI. 1919 r.

Ustęp 3-ci artykułu 1-go uzyskuje następujące brzmienie:

„Zażalenia kwaterodawców, dotyczące kwaterunku, rozstrzygają władze, powołane do rozstrzygania takich zażeń w myśl ustawy o dostarczeniu kwater dla siły zbrojnej i w czasie pokoju z dn. 25 czerwca 1868 r.” (Dziennik Ustaw związku północno-niemieckiego str. 523).

Zdanie 2-gie w ustępie 5-tym artykułu 3-go i ustęp ostatni artykułu 5-go odpada.

Art. 3. W rozporządzeniu z dn. 11 listopada 1919 r. (Dziennik Ustaw № 91 poz. 493).

Zdanie pierwsze paragrafu 5-go otrzymuje następujące brzmienie:

„W hotelach wogóle oraz pensjonatach mających 10 i więcej pokoi gościnnych wolno pomieszczać—w ilości pokoi, którą stosownie do liczby pokoi gościnnych ustanowi gmina—wojskowych, przybywających w sprawach służbowych, o ile oni odpowiadają warunkom, wskazanym w art. 1 p. a) i b) i 2, przytem żaden z wojskowych, niezależnie od szarży, nie może zajmować więcej niż jeden pokój”.

Do paragrafu 5-go dodaje się, jako drugi ustęp, następujące postanowienie:

„Zajęcie całego hotelu uważa się za rekwizycję budynku po myśli par. 14-go niemieckiej ustawy o świadczeniach wojennych z dn. 13 czerwca 1873 r.” (Dziennik Ustaw Rzeszy Niemieckiej str. 129).

Par. 6-y uzupełnia się następującym postanowieniem:

„Umieszczenie członków rodziny wojskowego w jego kwaterze dozwolone jest tylko za zgodą kwaterodawcy. W razie odmowy zgody bez do-

statecznego powodu rozstrzyga miejscowy komendant, na wniosek osoby zakwaterowanej, po zbadaniu istniejącej potrzeby.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych:

Sosnkowski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski

89.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 5 lutego 1921 roku

w przedmiocie cen za naczynia do wydawanych z aptek lekarstw i opłaty za ekspedycję nocną.]

Na mocy punktu 13 art. 2 i art. 10 Zasadniczej Ustawy Sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. Praw z 1919 r. № 63, poz. 371) zarządzam co następuje:

Art. 1. Osoby, wymienione w art. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 11 maja 1920 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej, oraz w przedmiocie wydawania środków leczniczych (Dz. Ustaw z 1920 r. № 46, poz. 284), mogą pobierać za naczynia do wydawanych lekarstw opłatę podług załączonego cennika.

Art. 2. Za każdą jednorazową ekspedycję nocną t. j. od chwili zamknięcia apteki do chwili otwarcia, bez względu na to z jakiej liczby przedmiotów ekspedycja się składa, wolno doliczać 10 marek.

Za ekspedycję lekarstw według recept, oznaczonych przez lekarza dopiskiem „cito”, „statim”, opłata dodatkowa nie może być pobierana.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w b. zaborze rosyjskim i austriackim i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw; jednocześnie unieważniają się ceny na artykuły objęte dołączonym cennikiem dotychczas obowiązujące na mocy rozporządzeń z dnia 14 sierpnia 1920 r. i z dnia 29 listopada 1920 r. (Dz. Ustaw z 1920 r. №№ 79 i 116 poz. 535 i 767), oraz znosi się art. 2 rozporządzenia z dnia 29 listopada 1920 r. (Dz. Ustaw z 1920 r. № 116, poz. 767).

Minister Zdrowia Publicznego:
w z. *Chodźko*